

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hóra	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybeszterek, Uri-utca 276. sz.,
ahová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Beszterek.
Zápolya-utca 1-ső szám
ahová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azenkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételevel.

I t t h o n.

Nagybeszterek, márczius 30.

Hazád földjén üdvözlünk nagy szellem
kihült teteme!

Nem dobbant meg szived, nem éledt
föl tested egy pillanatra a hon határánál?

Nem láttad, mint Te borul le nemzedet
koporsód előtt, mint Te leborultál egykor
nemzedet nagysága előtt?...

Negyvenöt évi távollét után itthon
vagy újra. Micsoda viszontlátás ez!

Te némán, halva, koporsóba téve.
Mi némán, gyászban, búba merülve.

Nem halljuk hangod és nekünk sincs
hangunk. Nem lelkesítesz szavaddal és
nekünk sincs szavunk. Nem varázsolsz el
ékeszszóval és nekünk sincs egyebünk
a fájdalomnál — ez a mi ékeszszólásunk
hozzád.

Negyvenöt évig távol! Negyvenöt évig
nem láttad népedet, nemzedeted, hazádat és
mikor itthon vagy újra, akkor sem lát-
hatod.

Bujdosva mentél el honodból, kopor-
sóba téve kerülsz haza. Életedet hazádnak
szentelted és fél élteden át nem láttad
honodat.

Mily sors, mily tragikum!...

Néma megdöbbenéssel, szent áhitattal
fogjuk körül ravatalodat — Kossuth
Lajos!

Szívünkben sajgó fájdalom, szemünk-
lyen bánatos köny. Miért hagyál el ben-
nünket?

Siratunk és siratni fog a nép mig
csak magyar lesz a földön. Atyánk voltál!

Gyászba borult nemzedet imája ki-
sérte föl a mennybe nagy szellemedet.
Mit üzensz onnan nekünk?

Hiszen elkerülhetlen volt a végzet!
Hiszen senki sem él örökké! Mi az tehát,
hogy mégis és mindamellet oly nagy but,
fájdalmat okoz a gyász?...

A halál adott vissza nekünk. A halál
adott honodban helyt. Meghaltál idegen-
ben, hogy élj itthon.

Mikor elvesztettünk, akkor nyertünk
vissza. Mikor nem üzensz már, akkor
megy hozzád az egész nemzet. Mikor Te
nem sirsz már, akkor sir mindenki.

Negyvenöt évig távol! Mily hosszú
idő! Mennyi gyásznak és örömmel tanuja!
Mily fordulatok hazád történetében!

Történelem nálad nélkül, ki egy magad
voltál egész történelem!

És minő történelem.

Emberré tetted az embert. Szabaddá
a szót, eszmét. Visszaadtad a hazát a ma-
gyarnak.

És mikor itt elbuktál, fölemelt a
világ. Magasztalt, rajongott idegen. De
csak a magyar szeretett.

Ünnepeltek, mint senkit idegenben,
de csak a magyar gyászol. Dicsőítettek,
mint félistent, de csak a magyar sir.

És Te eljöttél pihenni ide, hol szeret-
nek, gyászolnak, sirnak.

Hazajöttél nyugodni, hogy itt örökj
néped, honod fölött. Hazajöttél, hogy a
honnan kiindultál, oda térj vissza — hazát
imádni. Hazajöttél, mert „itt élned, halnod
kell.“ Hazajöttél, mert e föld magához
vonzta még a — holtakat is.

Pihenj csendesen, békében, áldva
honod földjében!...

Néped fájdalma — szemfödőd; nem-
zedet keserve — koporsód; hazád — gyásza
— sírod.

Néped fájdalma — szeretet; nemzedet
keserve — dicsőség; hazád gyásza — fel-
támadás...

Konduljanak meg a harangok! Haza-
jött örök álmot aludni, ki örökkön él a
magyar szivében.

Sirjunk mindnyájan, mert Ő nem sir
többé!

Üzenjük imával föl hozzá: Atyánk
szerettünk, gyászolunk. Ő nem üzen már
nekünk!

Lehetséges volna ez? — Nem.

„Szeresd hazádat magyar. Él j honod-
nak. Küzdj honodért.“ — Ezt tüzeni onnan
felülről...

Lehanyatlott a nap, melytől milliók
nyertek életet. Fölragyogott a csillag,
melyhez milliók fohászolnak föl.

A lehanyatlott nap ragyogó csillaggá
lett, hogy örökké tündököljön — Kossuth
Lajos!

Semsey Gyula.

Közös miniszteri tanácskozás. A tegnapi
közös miniszteri értekezlet, melyen Kálnoki gróf
közös külügyminiszter elnököt, délelőtt 11 órától
délután 2 $\frac{1}{2}$ óráig tartott. Részt vettek az érte-
kezleten: Krieghammer lovassági tábornok, közös
hadügyminiszter, Kállay Béni közös pénzügy-
miniszter, Windischgrätz herceg osztrák
miniszterelnök, Plener osztrák pénzügyminiszter,
Wekerle Sándor magyar miniszterelnök, Tisza
Lajos gróf ő felsége személye körüli m. kir.
miniszter, és a közös miniszteriumok néhány
szakelőadója. A közös hadügyi igazgatás
tárgyalás alá vett folyó évi követelése, a
melylyel a delegációk elé szándékoznak lépni,
semmi újabb, lényegesebb szervezési rendszabá-
lyokat nem tüntet fel, hanem arra szorítkozik,
hogy a szervezeti változtatásokat keresztül vigye
a kiépítse, melyeket már a múlt évi javaslatok
alapján foganatba vettek. Ezek az intézkedések
az 1894. évre rendes és rendkívüli kiadások
rovatának 41 millió forinttal való felemelését
tették szükségessé és körülbelül ekkora összeg-
gel kell felemelni a közös költségvetést az
1895-ik évre is.

Református egyházkerületi közgyűlés.
Az Erdélyi Református Egyházkerület ma kez-
dő közgyűlését, mint Kolozsvárról telegrafál-
ják, Szász Domokos püspök Kossuth Lajos
fölött mondott meghatározó imával nyitotta meg.
Utána báró Bánffy Dezső az egyházak fejlődé-
séről szózott. Kijelentette, hogy az állam az
egyházpolitikai reformok folytán előálló jöve-
delem csökkenésért a papi javadalmasokkal
kárpolitja az egyházakat. Végül a reformok
szükségességéről beszélt és azoknak támogatá-
sára hívta fel az egyházat.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Melbista-Berso herceg.

Pohl Robert elbeszélése.

Mai napság, természetesen, egészen máské-
pen gondolkodom eszem föl, egészen máské-
pen; de akkor, midőn korán reggel a gmundeni
esplanade-on, a Traun tavának a partján ödöngve
szivarra akartam gyújtani és sajnálkozva veszem
észre, hogy tüzszerzámomat a fogadóban hagy-
tam, nagyon örültem, hogy valaki zavaromból
kiszegített.

Ez a valaki nyurga termetű, koromfekete
hajú, szürke szemű, merészen hajlott orru fiatal
ember volt, kinek ajka szögletein bizonyos bus
komoly vonást fedeztem föl, oly vonást, melyet
képtárakban vértanuknál, vagy a gyakorlati élet-
ben diákoknál a hónap vége felé láttam.

Ruházata egyszerű, de meglehetősen visel-
tes volt; fehérneműje meglehetősen, a legkifogástal-
lanabb fehérségtől ragyogott; abban a pillanat-
ban azonban semmi sem látszott abból, mert ka-
bátgallérja föl volt hajtva, kezeit pedig szürke
felöltőjének a zsebeibe merítette.

Tüzet kértem tőle.

— Avec plaisir! — szólt nyájasan fran-
cziál; de nekem úgy tetszett, mintha ezt a
pár szót így ejtette volna ki: „Avec blessir.“
Kimondhatatlan kellemel szellőztette kalap-
ját a dobtá a fogai közt szorongatott szivarvégét
a tóba.

— Hadd szolgáljak önnek friss tüzzel!

A szokjétekből és hangszólásából úgy vél-
tem, emberem egyik, „érdekes“ néptörzsből való

volt. Zsebéből kopottas bőr-gyufatartót vett elő,
melyet, hogy monogramom ékesített e avagy ko-
rona, nem láthattam tisztán.

A gyufatartó érdes végén meggyújtott egy
szál gyufát s oda tartotta azt szivarom végéhez.
— Uram, — szólt hálálkodva — ön fel-
áldozta miattam szivarjának a végét... szabad-e
önnek felajánlanom?...

S elébe tartottam megnyitott szivartár-
czámat.

Minden habozás nélkül hozzá nyult. Egy
ideig egymás mellett ballagtunk, beszélgetve az
idő, a gyönyörű tájkép s a nagy számmal érkezett
idegenek fölül.

Nyilván látszott az ismeretlen, hogy sokat
utazott, sokat tapasztalt, mert beszélt ama nagyobb
ünnepélyekről, melyekben Rómában és Nápolyban
részt vett, a londoni és pétervári disztrakomákról,
melyet átélvezett s épp úgy ismerte a boulevard
des Italiens előkelő éttermeit, mint a bécsi Sacher
elegáns helyiségeit, vagy a Dresseléit Berlin
hársfái alatt. No, ez igazi világfinak látszott, a
szó legmerészebb értelmében.

Amellett egész szerénységgel emlegette
mindezt, a nélkül, hogy részletekbe ereszkedett
volna, úgy hogy finom érzületét nem győztem
elégé bámulni. A nők nagy szerepet játszhattak
életében; csak ajkának fájó mosolygásával s
jelentékeny szemhunyorításával beszélt a nőkről;
kiket tökéletesen ismerni vélt s kik iránt bizo-
nyos előkelő közönbösséget tanúsított. Társal-
gásunk közben megtudtam, hogy anyja telivér
olasz nő volt, míg atyja és közte nagy meg-
hasonlás uralkodhatott, mert ennek első föl-
említésénél így szólt:

— Ismerni sem akarom őt!

Mutatva, ennyire megismerkedtünk egymás-
sal, az illem legegyszerűbb törvényének tekin-
tettem, magamat annak rendje és módja szerint
bemutatni s átnyújtottam neki névjegyemet.

Átvette, egy pillantást vetett rá s aztán
mélabusan mondá:

— Ön bécsi bankár, — mondta, — mig én
csak...

Eközben sokáig keresgélve egy ócska tár-
czában, nyájas mosollyal vett ki egy névjegyét
s átnyújtotta. Almélkodva pillantottam meg rajta
a hercegi koronát s alatta nevét:

DUCA MELBISTA-BERSO. THUM.

No, megvallom, van némi gyarláság bennem:
nagy tisztelettel viseltem a született főúr iránt.
Egyébiránt nem egyedül leledzem én eme gyön-
geségben; igen sok embert ismerek, kik isten-
tudja mit nem adnának azért, ha csak mint
egyszerű nemesek jönnének is világra, hogy ez
a nemesség rideg életükre némi fényt vehetne.
Ez a nemesi rang sovargásuk és becsavagyuk s
ha nem sikerül álmaik célját valamely jelen-
tékeny tett — például katonaság számára pácsolt
hus szállítása — által elérni, egészen oda lesz-
nek. A mondottak után mindenki elképzelheti,
hogy én, kezemben a névjegygyel s megrendülve
a pillanat nagyságától, először is két lépést
hátráltam s aztán egy lépést előre téve, meghaj-

HIREK.

Tájékoztató.

Április 4. Az Iskolagyermekbarát-egylet közgyűlése.
 Április 7. A nagybecskereki fiatalok táncmulatsága
 Április 8. A Magyar Olvasókör közgyűlése.
 Április 9. A megyei közigazgatási bizottság ülése.
 Április 10. Megyei állandó választmányi ülés.
 Április 16. Torontálmege rendkívüli közgyűlése.

— **A nagybecskerekiek gyülekezési helye Budapesten.** Nagybecskerek város küldöttsége és mindazok, kik innen fölutaznak Budapestre Kossuth Lajos temetésére, fölkérnek, hogy vasárnap reggel 7—8 óra között a Ferenciek terén a központi kávéház előtt gyülekezzenek.

— **Kinevezés és áthelyezés.** Ó Felsőkecskeméti Bálint temesvári törvényszéki jegyzőt az antalfalvi kir. járásbíróshoz kinevezte és Princics János antalfalvi kir. járásbírósi albirónak eddigi minőségében a károlyfalvi kir. járásbíróshoz saját kérelmére leendő áthelyezését megengedte.

— **A gyász Nagy-Becskereken.** Április 1-je Nagy-Becskereken is gyásznappal lesz. A két ref. egyház, mint azt lapunkban már jeleztük, gyászistentiszteletet tart. — Nem fognak vigadni, mulatni az emberek aznap. Muzsika nem szól, mert, mint halljuk, a cigányoknak be van tiltva vasárnap játszani. De kinek is lenne kedve mulatni? — A helybeli izr. hitf. iskolában a nemzet nagy halottjának temetkezési napján dr. Schwarcz Mihály hitközségi és iskolaszéki elnök intézkedése folytán az oktatás szünetelni fog. Holnap, szombaton pedig a tanítók Kossuth életéről, működéséről és érdemeiről hazafias előadásokat fognak tartani a tanuló ifjuságnak.

— **Koszorúk Nagybecskerekről.** Kossuth ravatalára városunkból koszorút helyeznek el: Torontál vármegye, Nagy-Becskerek városa, a helybeli kaszinó-társulat és a Magyar Olvasókör. Ez utóbbinak szalagján a következő fölirat van: Nagybecskereki Magyar Olvasókör — A magyar nemzet siratott nagy Halhatatlanjának. A vármegye és az olvasókör a helybeli virágkereskedésben rendeltek meg a koszorukat, melyek valódi remekei a virágkötésnek.

— **Fölhívás.** A Magyar Olvasókör elnöksége ez uton is fölhívja a kör tagjait, hogy a nemzet nagy halottjának temetkezési napján, azaz vasárnap délelőtt, mennél számosabban gyülekezzenek a kör helyiségében, hogy onnét testületileg, imponzáns menethen vonuljanak a Kossuth lelkiüdvéért tartandó gyászistentiszteletre.

— **Pancsova gyásza.** Pancsováról írják lapunknak, hogy a város közgyűlést tartott a nemzeti gyász tárgyában. Feymann Gyula hazafias felszólalása után Mattanovich polgármester remegő hangon sorolta elő Kossuth érdemeit. A közgyűlés elhatározta, hogy részvétének jegyzőkönyvileg kifejezést ad, a családhoz részvétíratot intéz és vasárnapig gyászlobogókat tűz ki.

tottam magamat, miközben kalapom széle csaknem érintette cipőmnek az orrát.

— Oh, — dadogtam, — ha sejtettem volna, hogy a gondviselés engem ma egy valódi herceggel hoz össze, kissé rendezettebb toiletteben jelenek meg színe előtt. Bocsásson meg nekem hercegséged, hogy ily élénk zöldkockás pantalonban közelíttem meg, sőt oly vakmerő voltam, hogy szivarral is megkínáltam.

A herceg kegyesen mosolygott.

— Csak vakmerősködjék ön tovább is — szivarja igen jó volt; ime már ki is szittam.

Elragadtatva leereszkedése által, átnyújtottam neki szivartárczámat, melyet szórakozásában ssebre vágott; kárpótlásul azonban hercegi karját nyújtotta nekem s mi legalább is egy órán át sétálgattunk az összegyűlt közönség szeme előtt, a zenekar játéka mellett, én, az egyszerű bankár és ő, Melbista herceg!

A reggelizés ideje közelgett. Miután ő az órára pillantott, nyájasan megrázta kezemet, mintha én is „duca” vagy legalább is „principe” lettem volna s elbucszott tölem nem éppen a legszabatosabb francia nyelven:

— A revoir, mon chère!

De a kiejtése hercegies volt!

Mindamellet némi határozatlan kétely szállta meg a lelkemet. Ugyanis az én szivartárczám a bécsi Kleintól való volt, bagariabőr ezüst sarkakkal s a bal szögletén egy arany nyulacska üldögélt s csinos ajándéka volt egy — no, de mindegy, az nem tartozik ide s a Schottenring igazi gavallérja nem szokta megnevezni azt a hőlyget, a ki szerelmes belé. Már éppen utána akartam sietni, mikor a herceg hirtelen megfordult s jamét felém irányozta lépteit.

— Édes barátom, — szólt, — nem tudna-e nekem egy ezres bankjegyet fölváltani?

— **Műtanrendőri bejárás.** A nagybecskerek-pancsovai vasút műtanrendőri bejárása tegnap történt meg. Jelen voltak Lakatos Aladár, min. titkár, mint min. biztos; a vármegye részéről Rónay Jenő főispán, Daniel László alispán, Dellimanich Lajos dr. főjegyző és Poroszkay Béla főügyész; a m. kir. államvasutak részéről: Szily Dezső és Weber F. főmérnökök, Enyedy Károly üzletvezető, Faragó Gyula felügyelő és Szmazsenka Ernő üzletvezető, Zeiller Béla osztálymérnök; a t. h. é. v. részéről Récsy Gyula műszaki főnök; a közig. bizottság részéről Hám Ignác kir. főmérnök; Pancsova város képviselőjében Mattanovich polgármester és a rendőrfőkapitány; a posta és távirat részéről Kiss Sándor felügyelő. A vonat reggel 8 órakor indult el. Délben 1 órakor Antalfalván dejeuner volt, d. u. 5 órakor pedig ebéd Pancsován. A jegyzőkönyvet a pancsovai városházán írták alá. Egyes kisebb kijavítandóktól eltekintve mindent rendben találtak. Ezen kisebb hiányokat 8—10 nap alatt teljesen pótolni fogják.

— **Választmányi ülés.** A helybeli hazafias irányu Magyar Olvasókör választmánya tegnap délután 6 órakor br. Feilitzsch Berthold elnöke alatt rendes ülést tartott, a melyen jelentés tétetett a Jókainak dísztagságát tudató fölirat átadása tárgyában. A jelentés szerint Jókai nagy köszönettel vette a megítéltetést. A tárgysorozat folyamán a választmány a legközelebb tartandó közgyűlés tárgysorozatát is megállapította.

— **Uj pénzintézet.** Billédrről írják lapunknak, hogy ott élénk mozgalom indult meg egy pénzintézet alakítása érdekében, a mely intézet hivatva volna a község gazdasági viszonyait hathatósan elősegíteni. Az előmunkálatokkal, mint értesülünk, már annyira előhaladtak, hogy az új pénzintézet legközelebb megkezdheti működését.

— **Kegyeletes alapítvány.** Sárkány József kiskörösi földbirtokos, Jeszenszky Nándor nagybecskereki ág. evang. lelkész hazafias apósa Kossuth Lajos hamvainak hazaszállítására még 1883-ban 1000 frtnyi alapítványt tett le az „Egyetértés” szerkesztőségénél. Az időközben 1600 frtra felnőtt összeget, miután a drága hamvak hazaszállítása iránt a főváros gondoskodik, az adományozó a Kossuth-szobornak juttatta.

— **Aki minden temetésen ott van.** Budapestre tegnap érdekes ember érkezett: egy dugszagdag angol, akinek az az ambíciója, hogy a világ minden nagy férfának temetésén jelen lehessen. Most háromszáz mértföldet utazott egyfolytában, hogy Kossuth temetését megláthassa. John Wilsonnak hívják az érdekes idegent, s a Nemzeti Szállóban vett lakást. Az angol tegnap már kocsin bejárta a várost, hogy a temetésre való készülődést lássa. Noha ott volt Thiers, Gambetta, Deák Ferencz, Vilmos. csá-

szár, Rudolf trónörökös temetésén, már most is a készülődések után itélve azt hiszi, hogy még nem látott imponzánsabb, meghatóbb és szebb temetést, mint a Kossuth Lajosé lesz.

— **Nagybecskereki kereskedők betegsegélyző pénztára.** A t. cz. pénztári tagok ez uton értesítették, hogy az igazgatóság f. hó 28-án tartott ülésében dr. Hirschl Mór (lakik Hunyady-utca, Kupuszarovics-féle házbau) és dr. Magyar Károly urakat pénztári orvosokká választotta meg és elhatározta, hogy a pénztárunk terhére kiszolgáltatandó gyógyszer beszerzése nem úgy, mint eddig szokásban volt, felváltva évenként más más gyógytárból fog történni, hanem a tagok tetszésére bízatik, április hó 1-től kezdve a helybeli 4 gyógytárak bármelyikéből gyógyszer szükségletüket beszerezni. Az elnökség.

— **Fürediék Fehértemplomban.** Fehértemplomból írják lapunknak, hogy Füredi Károly a délvidéki szini szövetkezet igazgatója e hó 25-én kezdte meg előadásait. Első este a Madarász került színre, másnap A szultán és harmadik este A dolovai nábob leánya. Ezen előadásokról levelezünk ezeket írja: A társulattal általában megvagyunk elégedve. Vannak közöttük, mint mindenütt, igen jó erők és gyengék is. Az előadásokat a fehértemplomi nemzetiségi viszonyokhoz képest — elég nagy közönség látogatja s jól esik tudomásul venni, hogy mindenféle nyelvűek. A társulat zenekara azonban gyarolós ezért a katonazenekarból egészítik ki operette-előadás alkalmával. Az ország vidéki színügyi viszonyait tekintve csak örülhetünk, hogy Fehértemplom is tagja lett a délvidéki szini szövetkezetnek s ez uton tisztességes társulatot kapott. Április 1-én, Kossuth temetése napján nem lesz előadás.

— **Közgyűlés.** A nagybecskereki „Magyar Olvasókör” évnegyedes rendes közgyűlését április hó 8-án, délután 3 órakor a kör helyiségében fogja tartani.

— **A korcsma előtt.** Gajtaszél községéből a következő véres esetet jelentik: Rézszenen támolygott ki a korcsmából Kosztics Jóna és testvére Mladen. Amint bezáródott utánuk az ivó ajtaja, beléjük botlott régi haragosuk Miletinov Tamás. A Koszticsok egyszerre suhintottak botjukkal Miletinov fejére, aki ijedségében nem is gondolt a védelemre. Ezután sűrűn követték egymást a botcsapások, úgy hogy Miletinov lebukott eszméletlenül, véresen. Ekkor kést rántottak a bestia emberek s széthasogatták a mellét a szerencsétlennék. Másnap halva találtak Miletinov Tamásra az ismerősei, kik az esetről értesítették a gajtaszéli cserdőrőrsöt. A gyilkosok kézrekerültek mind a ketten hamarosan.

Megszégyeltem magamat gyanakodásom miatt.

— Fenség, — válaszoltam — sajnos, reggeli sétáimnál nem szoktam nagyobb összeget magammal hordani; azonban, ha talán e pillanatban öt- vagy tízförintos bankjeggyel szolgálhatok?...

— Köszönöm, tizenöt forint elég lesz. Nem ebédel-e ön ma velem a „Hotel Ausztria”-ban? ... Ott jól lehet étkezni... s ott majd tartozásomat...

— Kérem, kérem, fenség — vágtam közbe, — hiszen nem oly sietős az. Mind a ketten huzamos ideig mulatunk itt.

Atnyújtottam neki három vadonat új ropogós ötförintost.

— Tehát, öt órákor a „Hotel Ausztria”-ban, nemde? ... Addio!

Mélyen meghajtottam magamat.

Öt órakor! Ez aztán arisztokrata ebédelés! Addig is, ama boldog érzetben, hogy egy hercegnék „kedves barát”-ja vagyok, először is a különlegességek tősdéjébe mentem, hogy ott szivarokat vásároljak, — lévén szenvedélyes dohányzó — s aztán reggelizni, a „Hotel Bellevue” verandájára, mert ott szoktam rendszeresen reggelimet elkölteni. Kellemes helyecske ez. Mig itt mokkákat szüröcsöljük s a reggeli lapot olvassuk, olykor elcsapong szemünk a pompás tavon s az óriási Traunsteinon, ott a tulparton, vagy a sétatól közönséget, a tova suhanó vasparipásokat s díszes fogatokat bámuljuk.

A fogadó omnibusza éppen előrobogott; málhákat raktak föl, utasok ültek be; arany paszományos kapus állt a kocsi mellett, átvéve mosolygó arccsal a borralalókat s aztán mélyen meghajta magát.

— Mehet!

A kocsi ajtaja becsapódott, a lovak megindultak s ime — az utolsó pillanatban egy

nyurga alak ugrott föl szürke, nyakig gombolt felöltőjében, a kocsi mellé.

A herceg volt, testestül lekestedt!

— Jean, — kérdeztem a közelemben álló pinczért, — hová utazik Melbista herceg?

Kicsoda, nagyságos uram?

— Nos, az az olasz herceg, az én kedves barátom. Melbista Berso herceg!

— Azt én nem ismerem, nagyságos uram.

Az omnibusz ép a saroknál kanyarodott be.

— Ki volt az a fiatal ember, aki a kocsi mellé fölkapaszkodott?

— Ugy az? Ez egy tegnap ide érkezett pinczér, ki állomást keresett; de hát nálunk minden hely be van töltve s így most Salzburgba utazik. Nálunk csak ingyen-kegyelemből hált meg.

— Képtelenség! Ez az ember... azzal a modorral... egy... Nevetséges!... Elővettem a névjegyet s ismételve elolvastam s egyszerre megkápázott a szemem! Ugy rémlett nekem, mintha a Stanley legsötétebb Afrikájában ülnék s előttem a végtelen homoksvatag terülne s azon egész csapat vonulna tova ama hasznos pupos állatok közül, melyeket az emberek a „svatag hajói”-nak szoktak nevezni — de mindenik átkozottul hasonlított egy bécsi bankárhoz, kinek az arca mindennap rám pislog a tükörből. A névjegyen azonban szétszóródtak és sorakoztak a betűk s a neveltséges korona alatt tisztán olvashatók voltak eme szavak:

„Du Kamel bist aber so dumm!” (Mily ostoba teve vagy!)

Uj szivartárcsát vásároltam s ezentul már csak olyan hercegekkel kötök ismeretséget, a kiket megbízható helyekről ajánlanak nekem ilyenekül.

S ekkor is csak nagy óvatossággal.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar kir. államvasutak.

Hirdetmény. Elbaátrakodási forgalom Magyarországgal. Kozmaolaj osztályozása. Magyarország és az elbaátrakodási helyek közt való forgalomban 1894. évi április hó 1-től való érvényes „Kozmaolaj (langolaj, fuzel)“ árucikk II-A I-B osztályozás alapján fogadtatik el szállítás végett. Budapest, 1894. március 19-én. A magy. kir. államvasutak igazgatósága, a többi részese vasut nevében is. (Utánnomás nem díjaztatik.)

Magyar kir. államvasutak.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesülés szerint a nagyváradi-belényesi vas-kohi h. é. vasut szombatság rogoz-dobresti szárnyvonalán jelenleg csak hetenként háromszor közlekedő 5711. és 5714. sz. vegyesvonatok f. évi április hó 1-től naponta fognak forgalomba helyezni. Budapest, 1894. március 18-án. Az igazgatóság. (Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény. Közvetlen forgalom egyrészt Németország, másrészt Szerbia, Bulgária és Törökország között (Ausztria-Magyarországon át). A fenti forgalomban 1893. évi november hó 1-től érvényes áruújszabáshoz f. é. március hó 15-én a II. pótlék jelenik meg, mely az 5000 és 10,000 kgnyi mennyiségben feladandó minden nemű árukra érvényes díjtételeknek f. é. július hó 1-ig való kiterjesztését, továbbá a pfalz vasutak állomásaira nézve érvényes csomóponti díjtételeknek f. é. március hó 15-ével és a württembergi kir. államvasutak állomásaira nézve érvényes díjtételeknek 1894. évi július hó 1-ével való hatályon kívül helyezését tartalmazza. Ezen pótlék a részese vasutak igazgatóságainál példányonként 2 kr-ért megszereshető. — Budapest, 1894. március hó. A magyar kir. államvasutak igazgatósága, a részese vasutak nevében is. (Utánnomás nem díjaztatik.)

Táviratok.

Bucsu Olaszországtól.

Budapest, március 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Görzben sürgönyzik: Megható jelenet folyt le, midőn Kossuth tetemével a külön vonat az osztrák határra érkezett. Az összes utasok Kossuth Ferencz köré csoportosultak, ki megindultságtól remegő hangon a következőket mondta:

— **Álljunk meg e helyen, hogy kibucsuzzunk attól az országtól, mely ezt a szomorú utat valódi diadalmenetté tette. Forduljunk vissza a föld felé, hol megboldogult atyám 35 évig élt, hol életkorának delén telepedett le remélni. Örvendeni, — sínlódni; ő kétségbeesést sohasem ismert, de küzdött élte fogytáig a kényuralom ellen. Én mint vérenek vére, nagy nevének egy részét örökölöm. Hűlt teteme nevében Isten hozzád-ot rebegek a lovagias Olasz-honnak.**

Mindenki sirva fakadt a beszéd hatása alatt.

Osztrák kegyelet.

Budapest, március 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az osztrák földön Kossuth koporsójával tovarobogó vonatot a pályaházakban mindenütt rendőség és csendőség fogadta. Senkit sem bocsátanak a perronra. Görzben az ottani **beteg magyarok koszoruját elkobozták.** Horváth Boldizsár, ki szintén Görzben telel, kénytelen volt koszoruját az ablakon keresztül átnyújtani Márkusnak.

Kossuth magyar földön.

Budapest, március 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ma reggel 7 órakor ért a Kossuth tetemét vivő külön vonat Csáktornyára, hol mozsárlövészekkel fogadták. A nép zászlókkal, koszorúkkal ment ki a pályaudvarba. A pályaudvart drapériákkal gazdagon díszítették.

Üdvözlés itthon.

Budapest, március 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Magasztos, lélekemelő volt a csáktornyai fogadtatás. A felkelő nap beragyogta a gyászos közön-

séget. A „Szózat“ hangjai fogadták Kossuth hűlt tetemét. A nép sirt, a mikor a vonat berobogott. Márkus polgármester mély meghatottsággal üdvözölte a nagy halottat hazája földjén.

Az első magyar állomáson.

Budapest, márc 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Csáktornyáról távirják: Roppant néptömeg várta a különvonatot. Márkus beszéde után, melylyel magyar földön üdvözölte Kossuth tetemét. Kossuth Ferencz zokogva csókolt meg a fekete fátyollal bevont nemzeti zászlót, melyet egy öreg paraszt tartott. A gyászének felhangzása után Sylvia Gyula ref. lelkész imát mondott. Majd Polónyi Géza beszélt, Isten áldását kérve Kossuth emlékére, családjára, hazánkra. **Kossuth Lajos Isten hozott, Isten veled!** e szavakkal fejezte be Polónyi beszédjét.

Majd Kossuth Ferencz válaszolt röviden, végső szavai:

— **Néma az ajak, mely tisztelni tanította a törvényt. Csak a szeretet szavalt mondhatom: szünjék meg a pártkérdés, legyen Magyarország a szeretet hazája.**

A Hymnuszt már siró közönség énekelte. — A katolikus templomban eleinte nem akartak harangozni, de mivel Kossuthné és Kossuth leánya katolikusok, mégis csak harangoztak.

Megérkezés Budapestre.

Budapest, márc 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A nagy hazafi holttestét szállító külön vonat késéssel érkezik be, mivel minden nagyobb helységnél küldött-ségek beszéddel fogadják a gyászmenetet. 4 órakor érkezik meg a vonat Budapestre.

Kossuth végrendelete.

Budapest, március 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint hire jár, Kossuth mégis hagyott hátra politikai végrendeletet. Csak hogy ezt eltitkolják, mert állítólag antidinasztikus tartalma.

Kossuth Lajos-utca.

Budapest, március 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A székes főváros közmunka-tanácsa tegnapi rendkívüli közgyűlésében egyhangulag elfogadta a közgyűlés ama határozatát, hogy a Hatvani-utca Kossuth Lajos utca nevet kapjon. Gerlóczy még az éjjel kifüggesztette az új táblákat.

REGÉNY-CSARNOK.

Szemét — szemért.

Regény.

Írta: Trollope A.

XXI. FEJEZET.

(73-ik folytatás.)

— Különb minél kevesebbet beszélünk erről, annál jobb. Annyit tudok, hogy Irlandban nehéz feladat vár rám.

— Nem irigyellek, Fred.

— Felesleges sokat fecsegnünk róli. Ennek is meg kell történnie, még p-dig örülni fogok, ha mielőbb tullestem rajta. A legtavolabbról sincs fogalmam, hogy mit fogok tenni, mikor a dolog megtörtént. Ki tudja, hol lesznek mátol egy hónappal! Csak egy dolgot mondhatok biztosan, s ez az egy az, hogy ide vissza nem térek. Talán valahol a világon szertessét fogok kóborolni.

Borzasztó volt elgondolni, hogy egy fiatal ember, a kinek módjában volt annyi jót vagy annyi rosszat tenni, így elzüllött élet elé menjen. Ott álltak előtte egyik oldalon családjának jellegje s azon ígéretek, melyeket nagybátyjának tett, másfelől pedig azon legyőzhetlen meggyőződése, hogy teljesen alkalmatlan e rávárakozó életpályára. Ehhez járult még szerencsétlen irlandi viszonya, melyről tudta, hogy töle megszökni aljasság volna, de melyről azt is hitte, hogy lehetlenné teendit nevé és címeit tisztességgel viselni.

Másnap korán reggel, midőn el akart indulni, nagy néje ismét érte küldött. Kijött eléje a hálószobájába melletti szalonba és itt megölelte őt, szemei vörösek voltak a sok sírástól és az a sápadt volt a gondoktól.

Mórichalmán, amely az egyedüli nyugvóállomás az egész uton, rendszeren megszokta itatni lovát, ma azonban világért sem tette volna ezt, mégba a szomjúságtól azonnal összerogyott volna a szegény állat. Saját maga csillapíthatatlan nyugtalanság által üzetve, lovát is szünet nélkül akarta hajtani. Csak előre! Türelmetlenül percznyi pihenést sem engedett neki. Lassankint gyűlölni kezdte a vidéket, s úgy rémlett előtte, mintha gyűlölnie kellene mindazokat, kik arra laktak. Mennyire szerencsétlenné érezte magát, hogy egy fenyesnek ígérkező pálya kezdetén, midőn az élet megnyílnék előtte, így alacsony és piszkos dolgokkal kellett összeütközésbe lépnie. Mert reá nézve, az övéhez hasonló körülmények között azok valóban alacsonyok és piszkosok voltak. Néhány gyengéd szó, melyeket egy — a sziklák között talált szegény leányhoz mondott, annyira bonyolította, oly összekuszált hálóba keverte saját magát, hogy le kell mondania állásának minden dicsőségéről.

Majd soha meg nem támadott egészséggel, fiatalos, rang, mind rendelkezésére állottak, hogy megnyerhesse az általános szeretetet. Öcsésével a grófságra való képtelenségéről beszélt, pedig nemcsak Scroopeban, de Londonban is kiállhatta a versenyt a legelőkelőbb főúrrakkal, és kedve sem hiányzott ily vá lakozásához.

De ezen kaland, mert így szokta nevezni az esetet, menthetlenül elsodorta és darabokra zuzta őt. Ezer évet is szívesen áldozott volna, ha megmenekül ezen bajtól, de éreznie kellett, hogy ezer év sem segíthet rajta. Kész lett volna királyi ajánlásokat tenni, de mit használhatott ez is, miután úgy össze volt kuszálva minden, hogy ezáltal ezen királyság is csak pénzkirálysággá vált volna. Hogyan nézett volna ezen nő a küldöttre, aki azért jönné hozzá, hogy pénzbeli ajánlatokkal alkalmatlankodjék nála, ajánlva neki, hogy gyermekét fenyes, de gyakorlatos sorsra kárhóztassa? Martin atya mily szavakban adott volna kifejezést véleményének ily javaslat felett? Ily gondolatok között haladt utján a fiatal gróf, mialatt kedélyhangulata mindinkább levertébb lett.

Mindenesetre szükségesnek látszott, hogy vatami működési tervet állapítson meg. Az volt szándékában, hogy éjszakára az ennistimoni kis koresmában vesz szállást, másnap reggel pedig ott hátrahagyva fogatát, falusi kocsin folytatja útját. Azután megálapodott aziránt is, hogy legcélszerűbb lesz, ha legelőször a pappal találkozik. De akármiképpen vizsgálgatta eljárásának további részleteit, minden utat, minden eszközöt rosznak talált. Marty atyával való beszélgetés bizonyára igen kellemetlenül üthetné ki, miután mindenesetre úgy kell nyilatkoznia szándékai felől, hogy a pap teljesen tisztán lásson mindent. Mindösszesen három személylyel óhajtott beszélni, de belátta, hogy ezek mindgyökének a teljes igazságot fel kell tárnia. Kétségbevonhatlanul léteztek bizonyos okok, melyek lehetlenné teszik, hogy O'Hara Kata Scroope grófnéjává lehessen. Akár szét hagyta volna magát szaggatni, de kész volt minden közülnyének között ragaszkodni ezen határozatához. Ők természetesen minden kigondolható ellenvetést fel fognak hozni ellene; ezt egészen tetszésükre bízta. S el volt határozva, hogy nyíltan megmondja a papnak, ha ugyan véletlenül honn találná őt.

Szolgáitát és fogatát csakugyan hátrahagyta Ennistimonban, s nyitott parasztkocsin utazott tovább. Liscannortól körülbelül két mértföldnyire, Martin atyát pillantotta meg az uton, vele szemben lovagolni. Egész bizonyosan remélte, hogy a papot nem fogja honn találni, és ime most elébe jő.

„Ah! Kedves Lord,“ így szólt a pap legédesebb hangján, pedig ez nagyon édes szokott lenni, mikor jó kedvében volt, „mily kellemes látvány ez, beteg szemek számára. Úgy hallottam, hogy ön mára vagy holnapra ígerte idejövését, s bizonyosnak véltem, hogy holnapután jön. De ön oly jó, mint a mennyire szava megbízható.“ Scroope gróf kiszállt kocsijából, kezét szorítva viszonzotta a pap szívélyes üdvözlését. Csak hogy azt oly ünneplésséggel, oly vonakodó módon tette, hogy Martin atya is kénytelen volt azonnal a gróf rangjára gondolni. A két hét előtti Neville Fredet egészen köddé alakulni látta a pap, s most e pillanatban azt hitte, hogy lordi hermeline palástjába burkolódnak.

Azonban akár hogyan is, elég az hozzá, hogy visszajött, a mit a pap talán nem is mert egészen biztosan remélni, fel kell tehát használni az alkalmat, hogy minden a szegény Kata boldogságára fordíttassék.

— Azt hiszem, hogy lordságod Ardkillbe megy? Kérdé Martin atya.

— Igen, minden bizonynyal; csak azért jöttem ezen uton, hogy önrel találkozhassam. A kocsit Liscannorban hagyom, s gyalog megyek tovább. Ön persze jöhet vissza?

— Igen, azaz hogy — szeretnék.

— Ha lehető volna, Martin atya.

— Oh! kétségtelenül.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek—Nykikinda			Nagybecskerek—Versecz			Versecz—Nagybecskerek			Szécsány—Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	Báziás ind.	405	1146	Budapest ny. p. u. ind.	700	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	Temesvár	—	12—	Nagybecskerek	805	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	Versecz	540	220	Szécsány	925	555
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	808	—	Verseczrét	547	225	Módos	946	622
Melencze	632	111	832	N.-Becskerek-Bpart	812	415	*Temespaulis	553	232	Fény	967	635
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	485	Bethlentanya	601	242	Párdány	1008	648
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárfold	841	452	*Szivattyutelep	611	255			
Beodra	749	238	1009	*Pusztá Kenderes	845	456	*Laudontanya	618	305			
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	Nagymargita	627	316			
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	580	Zichyfalva	639	329			
Temesvár	—	522	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	Györgyháza	651	345			
Budapest	125	—	655	Szécsány ind.	934	600	Szécsánfalva-Ráros					
				Bóka	947	616	Istvánvölgy	706	402			
				Kanak	1004	636	*Olécz	714	418			
				*Olécz	1018	646	Kanak	728	424			
				Szécsánfalva-Ráros			Bóka	739	444			
				Istvánvölgy	1022	708	Szécsány (vend.) érk.	751	459			
				Györgyháza	1032	717	Szécsány ind.	801	514			
				Zichyfalva	1044	741	Szárca	814	531			
				Nagymargita	1059	802	*Lajosmajor	826	545			
				*Laudontanya	1108	812	*Pusztá Kenderes	838	546			
				*Szivattyutelep	1116	822	Lázárfold	842	603			
				Bethlentanya	1129	836	*Sándor-udvar	853	617			
				*Temespaulis	1137	847	N.-Becskerek-Bpart	910	641			
				Verseczrét	1145	858	Nagybecskerek érk.	—	645			
				Versecz érk.	1149	903	Nagykikinda	—	1104			
				Temesvár	317	—	Temesvár	—	454			
				Báziás	325	1129	Budapest	—	655			

Nagykikinda—Nbecskerek			Valkány—Varjas			Varjas—Valkány			Vojtek—Németbogsán			Németbogsán—Vojtek			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	
Budapest ny.p.u.ind.	700	830	220	Budapest ny.p.u. ind.	830	220	Varjas ind.	700	1020	Temesvár ind.	535	810	Németbogsán ind.	400	500
Temesvár	950	1120	400	Temesvár	1120	400	Varjas érk.	717	1037	Báziás	405	450	Románbogsán	425	526
Nagykikinda (v.)	325	400	700	Valkány	320	635	Perjámos ind.	719	1055	Vojtek	650	910	Zsidovin	443	548
Karlova	415	441	741	O-Bessenyő	351	659	Rác-Szt. Péter	731	1110	Birda 3. sz. őrház	716	935	Gertyenes	454	600
Beodra	435	462	753	N.-Szt.-Miklós	436	734	Sárafalva	746	1130	Gattaja	746	957	Móriczföld-Sósdia	511	623
Törökbecse-Aracs	531	532	833	Sárafalva	457	752	N.-Szt.-Miklós	807	1205	Móriczföld-Sósdia	814	1019	Gattaja	528	650
Kumán	557	553	855	Rác-Szt.-Péter	514	808	O-Bessenyő	838	1245	Gertyenes	833	1036	Birda 3. sz. őrház	549	712
Melencze	629	614	917	Perjámos	525	819	Valkány	901	108	Vojtek	846	1047	Vojtek	610	733
Ellemér	652	634	937	Varjas ind.	533	820	Temesvár érk.	—	520	Románbogsán	908	1107	Báziás	910	1129
Nagybecskerek érk.	710	652	955	Varjas érk.	550	837	Budapest ny.p.u.	125	850	Németbogsán érk.	932	1131	Temesvár érk.	726	854

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (600—559) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

4167. ki. szám 1894.

(235—1.1)

Hirdetmény.

Az 1883. év 44. tcz. 16. §-a értelmében közhírré tétetik, miszerint a helybeli magyar királyi pénzügyigazgatóság által érvényesített Nagybecskerek város 1894. évi házádlajstroma folyó évi ápril hó 1-ső napjától ugyanazon évi ápril hó 8-ik napjáig bezárólag, s így nyolcz napon át a városi adóhivatalnál közszemlére kitétetni fog; miért is Nagybecskerek város házádlajstromai ezennel figyelmeztetnek, hogy netalán felszólamlásait, és pedig:

a) azon adózók, kik házádlajstroma már mult évben voltak megróva, a lajstrom kitételének napját;

b) azon adózók, kik ezen adóval folyó évben első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a városi adóhivatalnál írásban vagy élőszóval előterjeszhetik.

Megjegyeztetik azonban, hogy a kitűzött határidőn túl beadott felszólamlások figyelembe vehetők nem lesznek.

Kelt Nagybecskereken, 1894. évi márczius hó 22-én.

Krsztics János, polgármester.

1688. szám 1894.

(234—3.1)

Pályázat.

Torontálerzsébetlak községben a községi szülészóni állás lemondás folytán üresedésbe jöven, a választás folyó évi ápril hó 16-án reggeli 9 órára Torontálerzsébetlak községhezánál kitűzetik.

A községi szabályrendelet szerint az évi fizetés 60 frt, és minden szülési eset után 1 frt díj.

Felhivatnak a pályázók, akik a magyar, német és tót nyelvet szóval birják, hogy kellően felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig alólírottánál benyujtsák.

Kelt Nagybecskereken, 1894. évi márczius hó 26-án.

Bakalovich Ágost, főszolgabíró.

2330. szám 1894.

(232—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Németczernya községben üresedésben levő 90 forint évi fizetés s minden szülési eset után járó 1 frt díjjal javadalmazott községi szülészóni állásra pályázatot hirdetek.

Felhivom pályázni szándékozók, miszerint ebbeli szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám, a választást megelőző napig betérjeszszék.

A választás Németczernya községhezánál folyó évi április hó 19-én délután 2 órakor ejtetik meg.

Zsombolya, 1894. évi márczius hó 21.

Bielek Antal, főszolgabíró.

6515. tkvi szám 1893.

(233—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, dr. Gajcsinovits Gábor (kép. dr. Davidovits Bogdán törökbecsei ügyvéd mint ügygondnok által)

végrehajtást szenvedő elleni 418 frt 46 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén lévő Melencze község határában fekvő 1265. sz. tjkvben foglalt A. I. a. 3639., 6056. és 7411. hr. sz. ingatlanok 608 frt kikiáltási áron 1894. évi ápril hó 23-ik napjának délelőtti 10 órakor Melencze községhezánál árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróság tkvi irattárában s a melenczei községelöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén a kir. járásbíróság tkvi hatóságánál, 1893. évi december hó 16-ik napján.

Jakabffy, kir. jbiró.

Önkéntes árverés.

Nagyvidai bérgazdaságotat felosztatván 1894. évi április hó 1-én d. e. 9 órakor pusztá Nagyvidán (10 percznyire a szárcsai vasutállomástól) az

1350 holdas birtok összes gazdasági berendezéseit

önkéntes árverés útján eladom.

Eladásra kerülnek: 2 teljes 10 lóerejű Schuttleworth-féle cséplő garnitúra teljesen üzemképes állapotban, három-, két- és egy barázdás, valamint Sack-féle ekék, vas- és fatengelyű igás szekerek, szecska- és répvágók hajtókészülékkel, egy teljesen új Fairbanks-féle marhamerleg, hengerezők, vashorogok, rögtörök, valamint a gazdaság és háztartás üzemébe vágó minden néven nevezendő tárgy és eszközök.

A venni, illetve árverezni kívánókat teljes tisztelettel hívja meg

(230—3.2)

Deutsch Zsigmond.